

17 - Sura el-Isra

(1) Allah je uzvišen, veličanstven i svemoguć, On je prenio Svog roba, vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, u jednom dijelu noći, tijelom i dušom, u budnom stanju iz Hrama časnog u Hram daleki - el-Mesdžidul-aksa. Okolina Hrama dalekog blagoslovljena je dunjalučkim dobrima, različitim plodovima, žitaricama, voćem, i on je bio stanište mnogih vjerovjesnika. Allah je Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, prenio iz Meke u Kuds kako bi mu pokazao čuda Svoje moći i očite dokaze koji upućuju na Njegovu jednoću. Allah, džellešanuhu, čuje molbe Svojih robova i vidi šta rade, ništa Mu nije skriveno niti nedokučivo.

(2) I Musau smo dali Tevrat, učinivši ga uputom za Israelićane. **Rekli smo im:** "Osim Mene zaštitinika ne tražite, nekoga na koga ćete se oslanjati u svemu što radite."

(3) "O potomci onih koje je Allah izbavio od sveopćeg potopa i sačuvao na lađi zajedno s Nuhom, pa budite svjesni ove blagodati i budite zahvalni Allahu Uzvišenom tako što ćete samo Njega obožavati i samo se Njemu pokoravati. U tome slijedite Nuha, koji je bio veoma zahvalan Allahu."

(4) **Obavijestili smo** Israelićane preko Tevrata da će dva puta učiniti nered na Zemlji, čineći grijehe i bivajući oholi, i da će se nad drugim ljudima oholo uzdizati prelazeći svaku granicu.

(5) Nakon što su Israelićani izazvali prvi nered na Zemlji, Allah je dao vlast nad njima jednoj izuzetno moćnoj, brojnoj i veoma pripremljenoj vojsci koja ih je ubijala i protjeravala. Oni su harali njihovim naseljima juništavajući sve do čega dođu. Ovo Allahovo obećanje je ispunjeno.

(6) Zatim smo vam, o Israelićani, povratili državu i moć nad onima koji su vas prethodno savladali, nakon što ste se Allahu pokajali. Ojačali smo vas imetkom, nakon što vam je bio otet, i učinili smo vas brojnijim od vašeg neprijatelja.

(7) Budete li dobri i čestiti, o Israelićani, pokoravajući se Gospodaru, to će vam se dobročinstvo vratiti i bit ćete nagrađeni. Allahu niste potrebni ni vi, ni vaša djela, pouzdano znajte. A budete li činili grijehe, čeka vas kazna i poniženje. Allahu ne koristi vaše dobročinstvo, niti Mu šteti vaša nepokornost. Kad počinite nered drugi put, Silni će vas Allah prepustiti mnogobrojnom strašnom neprijatelju koji će vas ubijati, ponižavati, sramotiti i pobjeđivati, pa ćete biti siromašni i bijedni. Vaš će neprijatelj upasti u Kuds i potpuno ga **srušiti**, kao i prvi put.

(8) Možda će vam se vaš Gospodar, Uzvišeni Allah, o Izraeliđani, smilovati ako Mu se vratite i pokajete za nered i nepravdu koju ste učinili, te ukoliko loša djela dobrim zamijenite. No, vratite li se grijeshnju, nanošnju nepravde ljudima i činjenju nereda po Zemlji, po treći put, ili više, Allah će vas ponovo kazniti i poniziti. Što se tiče onog svijeta, Allah je pripremio vatru kao zatvor nevjernicima, iz koje nikad neće izaći.

(9) Ovaj Kur'an, koji je Allah objavio Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, ukazuje na najbolji put, put islama. Kur'an vjernicima koji čine dobra djela donosi radosne vijesti, a to je da im je pripremio veličanstvenu nagradu u Džennetu.

(10) I donosi nevjernicima u Sudnji dan loše vijesti: da im je na Sudnjem danu pripremljena bolna kazna.

(11) Čovjek nekad, u ljutnji ili srdžbi, zamoli Allaha protiv sebe, svoje djece ili imetka, pa Allah, iz Svoje milosti, ne požuri da udovolji toj njegovoj dovi. Kada bi mu Allah uslišio te dove čovjek bi izgubio život, imetak i potomstvo. Doista je čovjek brzoplet, pa nekada požuruje ono što mu šteti.

(12) Stvorili smo noć i dan učinivši ih znakovima Allahove jednoće i moći. Pouka je u njihovom konstantnom mijenjanju dužine i temperature, u tome što smo noć učinili tamnom, da bi se ljudi odmarali, a dan svijetlim, da bi u njemu privređivali, i učinili smo da se stalno smjenjuju pa da pomoću toga računate vrijeme: sate, dane, mjesece, godine. Sve smo potanko objasnili, kako bi se razdvojilo između stvari i kako bi bilo jasno ko govori istinu, a ko neistinu.

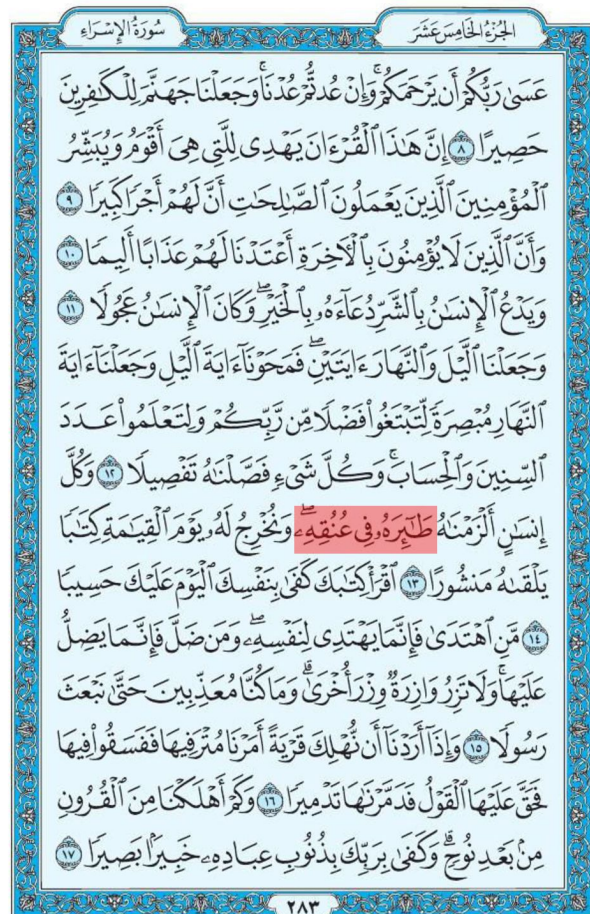
(13) Djelo svakog čovjeka smo učinili neodvojivim od njega, **poput ogrlice koja se stavi o vrat**, i ono će ga pratiti sve dok ne bude za njega obračunat na Sudnjem danu. Tada ćemo svakom čovjeku dati da vidi svoju knjigu u kojoj piše sve što je radio, i dobro i loše.

(14) Tog dana ćemo čovjeku reći: "Čitaj - o čovječe, i sebe obračunaj za ono što si činio! Dovoljno ti je danas muke da sam sebe obračunavaš!"

(15) Ko krene pravim putem - u svoju korist je krenuo, a ko ode u zabludu - na svoju štetu to radi. Niko tuđi grijeh neće nositi, i nijedan narod nismo kažnjavali dok nad njima nismo dokaz uspostavili slanjem poslanika.

(16) Kada hoćemo da uništimo neki grad zbog nepravde njegovih stanovnika, mi učinimo da oholnici koji su Nam nepokorni bili još više grijeha čine, zbog čega zasluže kaznu koja ih istrijebi.

(17) Allah je već iskorijenio mnoge nevjerničke narode koji su živjeli nakon poslanika Nuha, poput 'Ada i Semuda. Poslaniče, dovoljno je to što Allah u tančine zna grijeha Svojih robova, i sve vidi, i svakom će dati ono što je zaslužio.

(18) Onom ko čini dobra djela zarad prolaznih uživanja i ništavnih ukrasa ovog svijeta, pritom ne misleći o Ahiretu i ne pripremajući se za polaganje računa, Allah će dati ono što On hoće, što mu je već određeno kao nafaka, a zatim će biti bačen u Vatru jer je izabrao dunjaluk, ponižen, prezren i daleko od Allahove milosti.

(19) Međutim, čovjeka koji čini dobra djela kako bi zaslužio nagradu koju je Allah pripremio u Džennetu, a ne da bi ga ljudi vidjeli i da bi imao dobru reputaciju, i vjerujući u ono što je obavezno vjerovati - Allah će prihvatiti i za njegovo zalaganje i trud obilno će ga nagraditi.

(20) Mi, o Poslaniče, na ovom svijetu dajemo blagodati i dobrima i lošima, i nikom ih ne uskraćujemo.

(21) Razmisli, Poslaniče, o tome kako Allah nekim ljudima daje više bogatstva nego drugima, nekima daje više pozicije nego drugima. Na Ahiretu će se još više međusobno razlikovati u svojim stepenima, pa neka vjernici teže uzvišenim stepenima.

(22) Ne obožavaj, o čovječe, nikog pored Allaha, jer ćeš se kajati i biti ponižen, osramoćen i prezren, i kod Allaha i kod Njegovih dobrih robova.

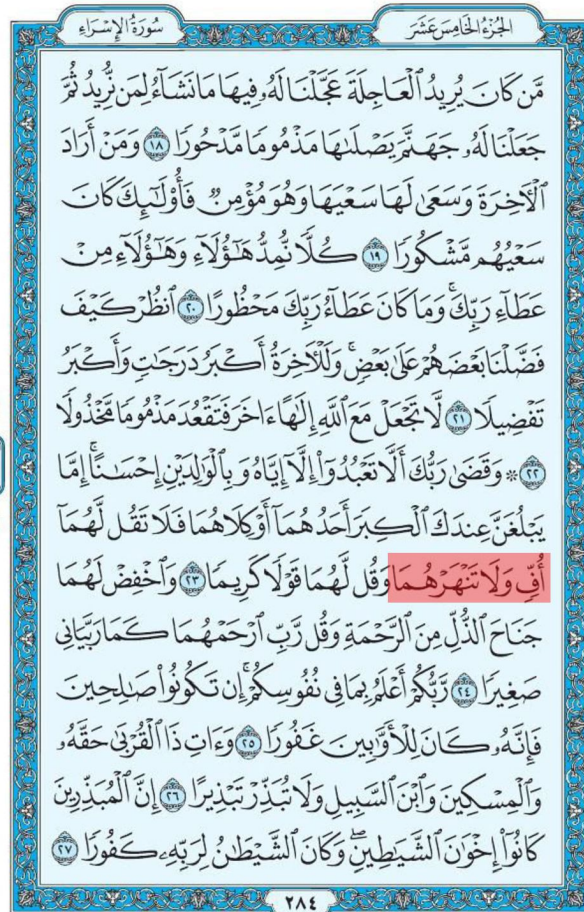
(23) Allah je naredio čovjeku da samo Njega obožava i da Mu nikog ne smatra ravnim, te da svojim roditeljima čini što više dobra, posebno kad ostare. Ako kod tebe dočekaju starost nemoj **ispoljavati nezadovoljstvo** pred njima, **nemoj ih koristiti**, već im se samo riječima punim poštovanja i nježnosti obraćaj!

(24) Budi milostiv i ponizan prema njima, i reci: "Gospodaru moj, smiluj im se zato što su me odgajali i pazili dok sam bio mali."

(25) Allah zna sve vaše namjere i tajne, pa ako vaš cilj bude da zaslužite Allahovo zadovoljstvo i blizinu, a pored toga, budete iskreno činili dobra djela i budete činili dobro roditeljima – On će oprostiti grijehe onom ko se nada Njegovu oprost. Allah će oprostiti onom ko se pokaje zbog podbacivanja u poslušnosti Allahu i činjenju dobra roditeljima.

(26) O vjerniče, izvršavaj svoje obaveze prema bližnjima, održavaj rodbinske veze, pomoz siromaha, olakšaj nastavak putovanja onome ko je ostao bez sredstava, nemoj udjeljivati tamo gdje je grijeh i nemoj rasipati.

(27) Oni koji dijele svoje imetke u zabranjene svrhe ili daju više nego što mogu podnijeti, slični su šejtanima, jer im se pokoravaju. A šejtanova osobina je da poriče Allahove blagodati i samo na ono što Allah mrzi navodi.

(28) Ako neko od tebe zatraži a ti nemaš ništa da mu daš, i sâm očekujući da te Allah opskrbi imetkom, onda mu barem kaži nešto lijepo i plemenito. Možeš npr. zamoliti Allaha da mu da ono što je potrebno ili možeš obećati da ćeš mu pomoći kad to budeš mogao.

(29) Nemoj biti škrt, a nemoj ni rasipati! Ljudi će ti prigovoriti ako budeš škrtica; budeš li rasipnik, nestat će tvog imetka, te nećeš imati šta udijeliti.

(30) Uzvišeni Allah obilno daje nekim Svojim robovima, dok drugima dà vrlo malo, shodno Svom savršenom znanju i mudrosti. Allah dobro poznaje tajne i On najbolje zna za koga je dobro da bude bogat, a za koga je bolje da bude siromašan.

(31) Ne ubijajte svoju djecu bojeći se **siromaštva** zbog trošenja na njih. Mi ćemo vas opskrbiti. Ubijanje djece veliki je zločin i strašan grijeh, jer oni su bezgriješni i nedužni.

(32) Nipošto se ne približujte onom što vodi bludu, jer postoji velika mogućnost da ga počinite! Blud je krajnje ružna stvar. On ima za posljedicu da se ne zna ko je kome roditelj i rođak, te vodi u Allahovu kaznu.

(33) Ne ubijajte one čije je živote Allah zaštitio, poput vjernika, ili nevjernika kojima je Allah garantovao zaštitu. Može biti ubijen samo onaj nad kojim se vrši zakonska kazna odmazde (**od strane nadležnih organa**), ili smrtna kazna nad oženjenim bludnikom, ili nad otpadnikom. U slučaju svakog drugog ubistva, Allah je dao pravo nasljednicima ubijenog da od vlasti traže smrtnu kaznu za ubicu, ili da traže krvarinu od njega, ili da mu oprostite. Niko nema pravo prelaziti granicu u odmazdi masakrirajući nekog ili da ga ubije nečim čime on nije ubio, ili da ubije onog ko nije ubio. Allah je uz porodicu ubijenog dokle god ne pređu granicu.

(34) Nije vam dopušteno raspolagati imetkom djeteta koje nema oca, osim ako je u tome korist za njega, pa da se njegov imetak investira i uveća dok on ne bude dovoljno razborit da sam raspoláže svojim imetkom. Ispunjavajte obaveze prema Allahu i prema ljudima na najpotpuniji način. Allah će pitati čovjeka za sve obaveze, da li ih je ispunio. Ako čovjek ispunio obaveze, Allah će ga nagraditi, a ako bude lagao i varao, kaznit će ga.

(35) Upotpunite mjeru kad mjerite na litru i nikad je ne umanjujte, a kad važete na kantar, budite pravedni i dosljedni. To vam je bolje na oba svijeta, i to ima lijepe posljedice, za razliku od krivog mjerenja i varanja.

(36) **Nemoj se povoditi** za onim što ne znaš i u šta nisi siguran, već sve provjeravaj kako bi otklonio svaku sumnju! Čovjek će odgovarati pred Allahom za sluh, vid i razum, pa bude li ih koristio u dobro, bit će nagrađen, a u protivnom će biti kažnjen.

(37) Ne hodaj, čovječe, nadmeno i oholo po zemlji, jer si bespomoćno stvorenje i svojim hodom ne možeš probiti zemlju, niti možeš dosegnuti rastom planine. Čovječe, ti si malehan, sitan i neznatan. Čemu se onda oholiš?

(38) Sva ogavna djela, spomenuta u prethodnim ajetima, Allahu su mrska i nije zadovoljan njihovim počiniocem.

(39) Ono što ti Allah objašnjava, Vjerovjesniče – korisni propisi, lijepo i uzorno ponašanje, je Allahova objava tebi. Ne obožavaj nikog pored Allaha ili ćeš bit ćeš bačen u džehennemsku vatru, i sâm ćeš sebe koriti, i ljudi će te koriti, i bit ćeš lišen Allahove milosti i svakog dobra.

(40) Zar je vas, o nevjernici, Jedini i Silni Allah **obdario** sinovima, a Sebi uzeo meleke da Mu budu kćeri?! Ove vaše riječi predstavljaju veliku bezobzirnost, ružnoću i golemo nevjerstvo, s obzirom na to da pripisujete Allahu nešto što Mu ne priliči, što je još dublje ulaženje u nevjerstvo.

(41) Allah objašnjava propise i navodi kazivanja i primjere u Kur'anu kako bi se ljudi okoristili i izvukli pouku, pa da rade ono što im koristi a da se klone onoga što im šteti. Nažalost, to samo povećava neposlušnost i zabludu kod nevjernikā i nasilnikā, tim više jer su odstupili od urođene vjere.

(42) Reci višebošcima, **Poslaniče islama**: "Kad bi postojali drugi bogovi osim Allaha, kako to tvrde lažljivci, oni bi, uistinu, tražili način da nadvladaju Allaha, Gospodara prijestola veličanstvenog, i nastojali bi zavladati Njegovim carstvom."

(43) Allah je vrlo visoko iznad onog što Mu nevjernici pripisuju.

(44) Allaha veličaju sedmera nebesa, i Zemlja, i stvorenja koja su na njima, hvale Ga, štiju, uvažavaju i slave onako kako Njemu priliči; Njemu pripada slava i zahvala na početku i na kraju. Ali to vi, o ljudi, ne razumijete, jer Allaha svako slavi na svom jeziku i na svoj način. Allah je blag i ne žuri da kazni grešnike, već im daje vremena, i mnogo prašta onima koji se iskreno pokaju i zatraže oprost.

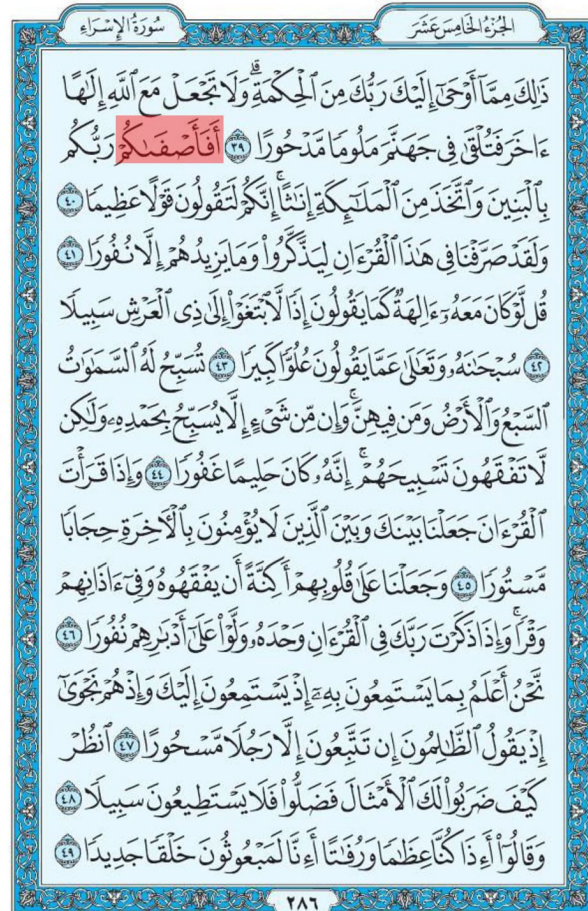
(45) Božiji Poslaniče, kad učiš Kur'an, koji sadrži opomene i upozorenja, i nevjernici te slušaju, Allah postavi nevidljiv zastor koji ih onemogućuje u razumijevanju kur'anskih ajetā, jer oni ne vjeruju u Ahiret. To im je kazna od Silnog Allaha zato što se svjesno okreću od istine.

(46) Allah je stavio prekrivače na srca nevjernikā kako ne bi shvatili značenja Kur'ana, te ih je učinio gluhim i oni ga ne čuju na način koji bi im koristio. Kad spomeneš Allaha u Kur'anu, Poslaniče milosti, a ne spomeneš njihova božanstva, krivovjerni bježe od tebe ne želeći priznati da je Allah jedini bog i ne želeći Mu iskreno vjeru ispovijedati.

(47) Poslaniče, Mi znamo kako glavešine mnogobošci slušaju tvoje učenje Kur'ana. Oni su zlonamjerni jer te ne slušaju da bi prihvatili istinu niti da bi se okoristili, već slušaju kako bi se ismijavali dok ti učiš. Allah sve zna o onome što tajno između sebe govore, o njihovim tvrdnjama da je Kur'an laž i o njihovom odvrćanju od Kur'ana. **Ti nepravednici govore**: "Čovjek kojeg slijedite opčinjen je i nije pametan!", i time sami sebi zulum čine, jer u nevjerstvu lutaju.

(48) Razmisli kako je čudno to što višebošci opisuju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ružnim opisima! Zbog toga su skrenuli s pravog puta i, ako tako nastave, neće biti upućeni.

(49) Negirajući ožvljenje poslije smrti, **nevjernici se pozivaju na sljedeću sumnju**: "Kako ćemo biti ožvljeni nakon što postanemo smrvljene, truhle kosti?! To je, zaista, nemoguće!"

(50) Reci, Poslaniče, **višebošima**: "Ako možete, budite čvrsti i tvrdi kao kamenje ili gvožđe! A to ne možete biti."

(51) "Ili, ako ste u stanju, pretvorite se u stvorenja koja su veća i jača od vas, i Gospodar, Koji vas je prvi put stvorio, oživio bi vas." Pošto im dokažeš da je Allah moćan oživiti ih nakon smrti, oni će ti, poričući, **kazati**: "A ko je taj ko će nas vratiti u život nakon što umremo?!" Odmah im odgovori: "U život će vas poslije smrti vratiti Onaj Koji vas je prvi put iz ničeg stvorio!" Oni će se tad rugati i **zatresti** svojim glavama te, ne vjerujući i smatrajući nemogućim Sudnji dan, **kazati**: "Kad će biti to oživljenje?!" Reci im: "Sigurno je da će se dogoditi ubrzo, jer sve što će doći - blizu je!"

(52) Na Dan kad vas Allah pozove da ustanete iz svojih kaburova, vi ćete Mu se odazvati, pokoriti se i veličati Ga. Na Sudnjem će danu biti tako strašan prizor da ćete pomisliti kako ste na dunjaluku živjeli vrlo malo vremena.

(53) Reci, Vjerovjesniče, Mojim bogobožnim robovima da kad razgovaraju i diskutiraju s drugim ljudima, govore lijepo, blago i umiljato, a ne grubo i surovo, jer se šejtan upinje da među vjernike unese neprijateljstvo i mržnju. Naime, ružan govor budi neprijateljstvo i može imati ružne posljedice na oba svijeta. Šejtan je čovjeku neprijatelj koji mu ne želi dobro i uspjeh, niti želi da vjernici budu jedinstveni i složni kao braća. Zbog toga se treba čuvati šejtana.

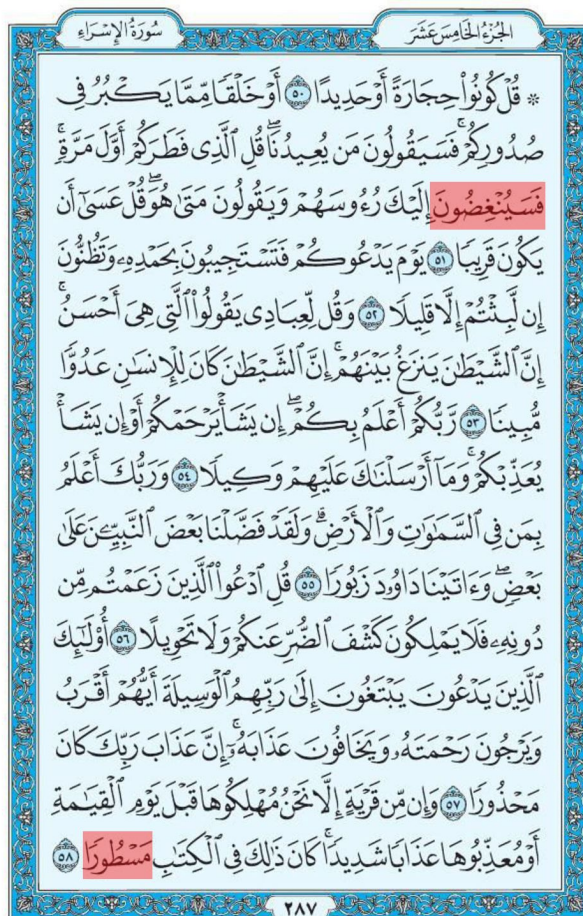
(54) Allah zna šta javno i tajno činite: bude li želio, smilovat će vam se uputivši vas na Pravi put, a ako htjedne, odvest će vas u zabludu i učiniti da umrete kao nevjernici. Božiji Poslaniče, Mi te nismo poslali da bdiješ nad ljudima i da ih prisiliš da vjeruju i da im brojiš djela, već smo te poslali da dostaviš poslanicu.

(55) Tvoj Gospodar, Vjerovjesniče, jedini zna sve što je na nebesima i na Zemlji, ništa Mu nije skriveno. On zna svačije stanje i svačije zasluge. Allah je odlikovao jedne vjerovjesnike nad drugim, s obzirom na to da je nekima objavio knjige, dao im mnogo znanja, razumijevanje, mudrost, i mnogo sljedbenika, a Davudu je objavio Zebur.

(56) Poslaniče islama, **reci nevjernicima**: "Ova vaša božanstva, koja molite kad ste u nevolji i potrebi, ne mogu otkloniti od vas nesreću i teškoću! Također, to nemogu priuštiti nikom drugom, jer su nemoćna. Ne može biti Bog onaj ko je nemoćan."

(57) Oni kojima se krivovjerni mole da im otklone probleme – vjerovjesnici, meleki i dobri ljudi, i sami se međusobno natječu u dobrim djelima i u tome ko će se više približiti Allahu, očekujući Njegov oprost i milost te strahujući od kazne. A obaveza je bojati se Allahove kazne i nikad se ne smatrati sigurnim od nje.

(58) Ne postoji nijedno naselje čiji stanovnici nisu vjernici u Allaha i Njegove poslanike, a da ga Allah neće uništiti i razoriti prije nastupanja Sudnjeg dana, ili će ih kazniti problemima, nesrećama, bolestima, siromaštvom. Allah je tako odredio i **zapisao u Knjzi pomno čuvanoj**.

(59) Allah ne šalje čuda (npr. vraćanje umrlih u život) koja traže nevjernici, a koja ukazuju na to da Poslanik islama, sallallahu alejhi ve sellem, govori istinu, samo zbog toga što su prijašnji narodi poricali čuda koja su njima dolazila, pa ih je Gospodar svjetova uništio. Semudu, Salihovu narodu, Allah, džellešuanu, dao je devu iz stijene, očit dokaz i čudo, ali su oni to porekli te ih je Allah iskorijenio. Plemeniti je Allah slao vjerovjesnike, davao im čuda i očite dokaze da zastraši Svoje robove, ne bi li se vratili ispravnom putu.

(60) I sjeti se, Vjerovjesniče, dana u kojem ti je Gospodar objavio da On Svojim znanjem i moći obuhata sve ljude! Čuda koja su ti pokazana na Israu samo su iskušenja za ljude; ona su pokazala ko je iskreni vjernik, a ko je lažac. Također, **ukleto drvo Zekum**, spomenuto u Kur'anu, kušnja je robovima. Jedini i Svemoćni Allah zastrašuje nevjernike različitim vrstama kazni i čuda, pa i pored toga, oni su još veći nevjernici i grešnici.

(61) I sjeti se kad je Allah naredio melekima da se poklone Ademu, iz poštovanja i uvažavanja, pa su Ga poslušali i poklonili se, izuzev Iblisa, koji nije poslušao, **već se uzoholio i odbio**

Božiju zapovijest i prkoseći rekao: "Kako da se poklonim Ademu, bespomoćnom čovjeku stvorenom od zemlje?! Ja sam bolji i časniji od njega!"

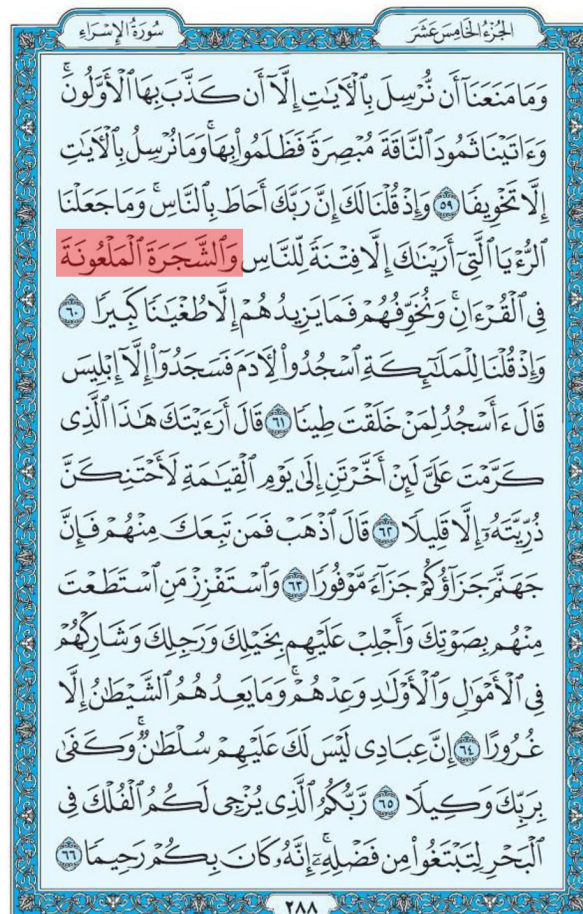
(62) Tad oholi buntovni šejtan reče: "Šta misliš o tome da me ostaviš u životu do Sudnjeg dana kako bih zavladao potomstvom ovog bespomoćnog stvorenja koje si odlikovao nadamnom? Odvodio bih ih u zabludu i poticao na smutnje, pa bih ih odvratio od Allahova puta. A to neću moći postići kad su posrijedi oni koji iskreno vjeruju i rade dobra djela."

(63) Prijeteći prokletom Iblisu i njegovim sljedbenicima do Sudnjeg dana, **Allah je odgovorio:** "Idite, i ti i oni koji te slijede skončat ćete u Džehennemu, što je posljedica vaših djela!"

(64) "I pozivaj u grijehenje koga god mogneš od ljudi i džina, sakupi svu svoju konjicu i pješadiju da ti pomognu u tome, te imaj udjela u njihovim imecima tako što ćeš ih poticati na stjecanje haram-imetka, i u njihovoj djeci tako što ćeš ih navoditi na da sebi pripisuju djecu koja nisu njihova, i da dobijaju djecu putem bluda, i da im daju mušrička imena. Svojim sljedbenicima i poklonicima daji lažna obećanja i puste nade", rekao mu je Gospodar svjetova.

(65) Šejtan ne može zavesti Allahove iskrene robove koji Mu se pokoravaju i slijede Njegove poslanike, jer Allah, Zaštitnik, njih čuva, štiti, brine se o njima i podržava ih, zato što se oni oslanjaju na Njega.

(66) Vaš je Gospodar, o ljudi, Onaj Koji vam je olakšao da plovite morima kako biste trgovali i na druge načine stjecali nafaku. To je oličenje Allahove milosti prema vama.

(67) O višebosci, kad se nađete u nevolji na moru i smrt vas skoli sa svih strana, tad zaboravite druga božanstva kojima ste se klanjali, na umu vam je Allah, Jedan Jedini! Tada samo Njega molite da vas spasi i sačuva! Pošto vas On iskrca na kopno, žive i zdrave, vi se opet okrećete od obožavanja samo Njega, te se vraćate mnogoboštvu i grijehu. Čovjek u velikoj mjeri negira Božije blagodati.

(68) Jeste li sigurni da Allah neće uzdrmati zemlju pod vašim nogama, pa da propadnete u nju?! Ili, jeste li sigurni da Svemogući Allah neće izliti kišu kamenja na vas, koja bi vas raskomadala kao što je uradio sa Lutovim narodom?! Vi ne biste našli nikog da vas spasi i zaštititi od kazne.

(69) O robovi, imate li kakvu garanciju da vas Silni Allah neće vratiti na more pa na vas poslati strašni vjetar koji će polomiti vaše čamce i potopiti vaše lađe, jer ste nezahvalni Allahu? Nakon što stradate, Allahu nećete moći ništa prigovoriti niti se žaliti.

(70) Sveznajući Allah je odlikovao ljude nad ostalim stvorenjima tako što im je dao razum, i što je zatražio da meleki učine sedždu Ademu, **i što im je dao da se koriste svime što postoji**: raznim

prevoznim sredstvima na kopnu i na moru, zatim ih je počastio raznim vrstama hrane, pića i odjeće, i dao da sklapaju brak, i mnoge druge blagodati im darovao. Allah je čovjeku dao mnoge blagodati koje nije dao mnogim drugim stvorenjima, i čovjek na tome treba biti zahvalan.

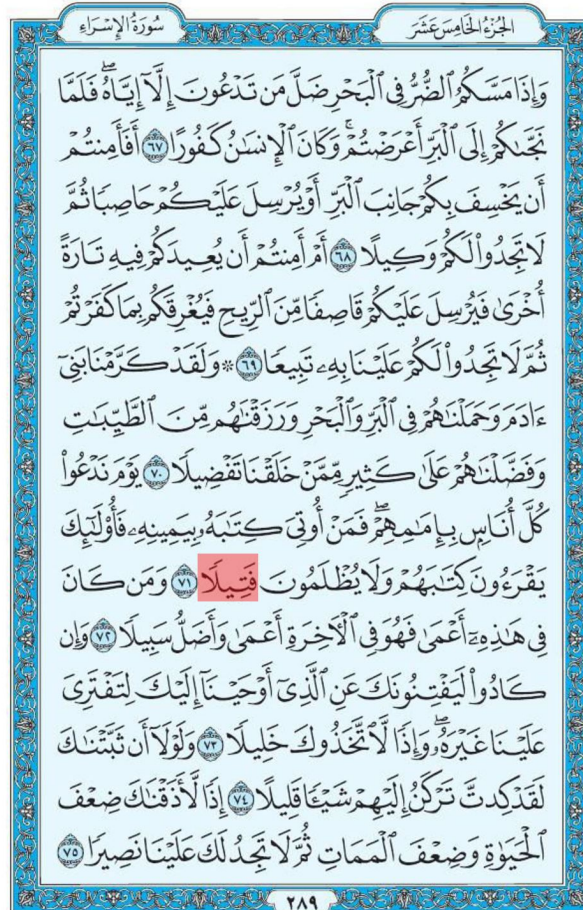
(71) I sjeti se Sudnjeg dana, u kojem će Allah sakupiti sve ljude, prve i potonje, pa će svaka skupina biti pozvana sa svojim vođom kojeg su slijedili. Što se tiče dobrih ljudi, njima će Gospodar dati knjigu njihovih dobrih djela u desnu ruku, i oni će je čitati radosni i veseli. Nagrada za njihova dobra djela neće im biti umanjena ni koliko klicu na košpici hurme.

(72) Ko na dunjaluku bude slijep za dokaze i znakove Allahove jednoće i moći, pa ne bude vjerovao u ono što je donio Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem – na Sudnjem danu neće biti u stanju vidjeti put do Dženneta, upravo zato što je bio daleko od Pravog puta. Kazna se podudara s onim zbog čega je zaslužena.

(73) Nevjernici su nastojali da te odvrte, Poslaniče, od slavnog Kur'ana, knjige koja ti se objavljuje, kako bi ti izmislio na Allaha ono što On nije objavio. Da si ih poslušao učinivši ono što su tražili, oni bi te smatrali iskrenim i dragim prijateljem.

(74) Da te Allah nije učvrstio na istini, Vjerovjesniče, i spasio te od zablude, ti bi se gotovo priklonio njihovim riječima i odustao od nekih stvari, a sve iz želje da ti se odazovu i krenu Pravim putem.

(75) Da si se makar malo prilagodio i priklonio nevjernicima, Allah bi dao da iskusiš dvostruku kaznu na dunjaluku i Ahiretu. Poslaniče islama, tad ne bi nikog našao da te spasi i poštedi od Allahove kazne!

(76) Pokušavali su nevjernici, Poslaniče, da te stalnim uznemiravanjem **protjeraju** iz Meke, ali ih je Allah u tome spriječio sve dok nisi učinio hidžru po naredbi tvog Gospodara; a da su to učinili, ni oni se u njoj ne bi dugo zadržali.

(77) Ta Allahova presuda - da ne bi još dugo ostali ako bi te protjerali - je Allahova presuda svim narodima prije tebe koji su protjerali svoje poslanike. Allah ih uništavao, i to je Allahov zakon koji se ne mijenja promjenom vremena i mjesta.

(78) Propisno klanjaj namaz od trenutka kad **Sunce krene s polovine neba** pa do noćne **tmine**, tj. podnevski, ikindijski, akšamski i jacijski namaz, a klanjaj i **sabah-namaz učeći u njemu Kur'an duže**. Meleki dana i meleki noći prisustvuju sabahskom namazu.

(79) Poslaniče, nakon što malo odpavaš, ustani i provedi dio noći u namazu i učenju Kur'ana kako bi učinio što više dobrih djela i, odatle, dobio više stupnjeve kod Allaha. Allah će te učiniti, Vjerovjesniče, zagovornikom ljudi na Sudnjem danu, pa će im olakšati patnju čekanja suđenja; i ti ćeš dobiti mjesto koje zaslužuje pohvalu prijašnjih i potonjih generacija.

(80) Reci, **moleći svog Gospodara**: "Gospodaru moj, uputi me na ono što je ispravno i dobro za mene u svakoj situaciji, da budem Tebi pokoran, te mi podari čvrste dokaze protiv neprijatelja."

(81) Božiji Poslaniče, **kaži nevjernicima**: "Došao je islam, i došla je Allahova pomoć koju je obećao, a nestalo je idolopoklonstva i nevjerstva! Doista laž nestaje pred istinom."

(82) Milostivi Allah objavljuje kur'anske ajete koji liječe svako bolesno srce od sumnje, nevjerovanja i neznanja, i koji liječe tijela kada se uče kao rukja. Kur'an je milost onima koji rade po njemu, dok nevjernicima samo propast povećava, jer kada ga čuju - povećava se njihova mržnja, njihovo poricanje i njihovo odbijanje.

(83) Kad Plemeniti Allah podari neku blagodat onom koji poriče Njegove znakove i negira Njegove blagodati, takav Mu postane neposlušan i čini grijehe. S druge strane, ukoliko ga zadesi nevolja, u vidu siromaštva ili bolesti, izgubi nadu u Allahovu milost.

(84) Kaži ljudima, **Poslaniče milosti**: "Svako od vas radi ono što odgovara njegovom stanju i što mu je određeno. Allah savršeno zna ko je na Pravom putu."

(85) Vjerovjesniče, nevjernici sljedbenici Knjige pitaju te o suštini duše. Obavijesti ih da je suština duše znana samo Allahu, a ljudima je dato veoma malo znanja u odnosu na ono što Allah zna.

(86) Da Allah hoće, On bi povukao Kur'an iz tvog srca, Poslaniče, jer Allah sve može, i u tom slučaju ne bi našao nikog ko bi ti pomogao da ne zaboraviš Kur'an, niti bi te iko ponovo Kur'anu poučio.

(87) Međutim, tebi se Allah smilovao, Vjerovjesniče, pa je pohranio Svoju knjigu u tvojim prsima. Allahova je, džellešahu, dobrota prema tebi, uistinu, **velika**: počastio te vjerovjesništvom i Kur'anom, te je učinio da budeš posljednji poslanik.

(88) Reci, **Poslaniče**: "Kad bi se sakupili svi ljudi i džini te se pokušali suprotstaviti Kur'anu i donijeti knjigu, po rječitosti i preciznosti u izražavanju, sličnu Kur'anu, oni to, zaista, ne bi uspjeli. Pa čak i kad bi jedni drugima u tome složno pomagali, opet bi bili bespomoćni pred ljepotom i savršenstvom Božijeg govora."

(89) Uzvišeni Allah navodi mnoge primjere, pouke i savjete u Svojim knjizama, kako bi se ljudi okoristili i prihvatili kur'anske upute. Ali ipak, većina ljudi poriče i negira istinu te ustrajava u zabludi.

(90) Kazali su: "Nećemo ti vjerovati, Muhammede, niti ćemo slijediti ono što si donio sve dok ne učiniš da poteče nepresušni izvor pitke vode u dolini Meke!"

(91) "Ili nam pokaži vrt u kojem ima različitog drveća i plodova, a kroz koji protječu široke rijeke!", rekli su također.

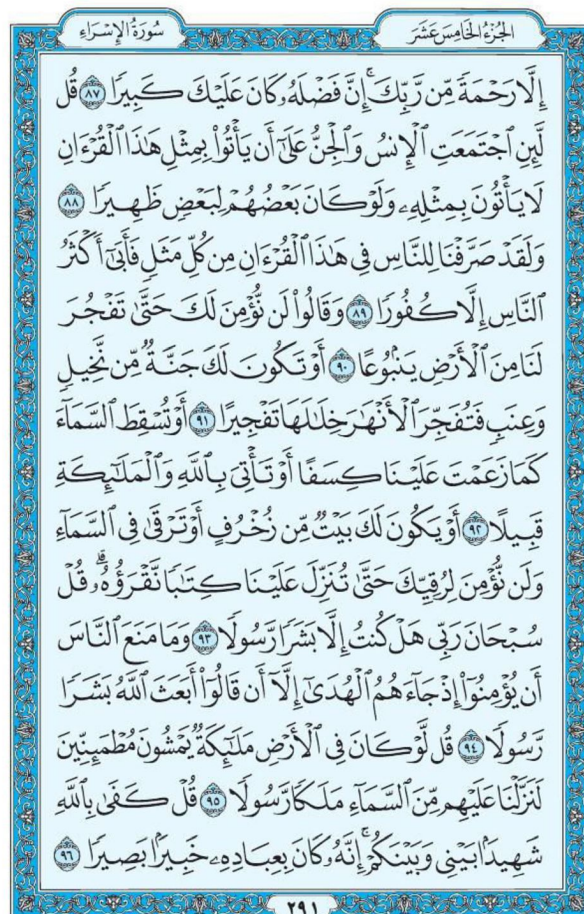
(92) "Ili obori na nas komade neba, kao što si tvrdio da to možeš učiniti, ili nam pak dovedi Allaha i meleke kako bismo ih vidjeli svojim očima!", tražili su.

(93) I rekli su: "Ili dok ne budeš imao kuću od zlata ili dok se stepenicama ne popneš na nebo. Čak kad bi se i popeo na nebo, ne bismo ti vjerovali ako nam, usto, ne bi donio Knjigu od Allaha u kojoj piše da si ti Božiji poslanik!" Na ovo im je Poslanik islama, čudeći se njihovom negiranju, poricanju, oholosti i tvrdoglavosti, **samo rekao**: "Slava pripada mom Gospodar! Ja sam samo Allahov rob kojem je On naredio da dostavi poslanicu, ne mogu vam ja od sebe donijeti čuda! Moja je dužnost dostaviti i objasniti!"

(94) Nevjernici neće da povjeruju u Svemogućeg Allaha, Jednog Jedinog, i neće da slijede Vjerovjesnika odabranog, koji im je donio Kur'an od Allaha, zato što ne mogu prihvatiti, jer su oholi inadžije, da im je kao Božiji poslanik poslan čovjek, a ne melek.

(95) Kaži im, **Vjerovjesniče**: "Kad bi meleki bili na Zemlji i kretali se smireno, Allah bi im poslao poslanika od njih, meleka, jer on je taj koji može da im objasni objavu s kojom je došao, i ne bi bilo mudro da im pošaljemo poslanika čovjeka. Isto tako je i sa vama, s obzirom na to da na Zemlji žive ljudi, njima je najkorisnije da im Allah pošalje čovjeka kao poslanika, da bi mogli razgovarati s njime, razumjeti njegov govor i slijediti njegov primjer." Dakle, ne bi bilo mudro da ljudima pošaljemo meleka.

(96) Reci nevjernicima, **Božiji Poslaniče**: "Allah je dovoljan kao svjedok da sam dostavio Objavu. On savršeno dobro zna šta Njegovi robovi rade, ništa Mu nije skriveno, zna sve njihove tajne."

(97) Koga Allah uputi da Mu bude pokoran i da slijedi dragog Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, taj je na istini i na Pravom putu, a kome Allah odredi zabludu, te ga prepusti samom sebi, niko ga neće moći uputiti. Sakupit će Allah sve nevjernike na Dan u koji nema sumnje i dovesti ih na mjesto polaganja računa – oborenih lica, pa ništa neće vidjeti, neće ništa govoriti, neće ništa čuti. Oni će vječno boraviti u džehennemskoj vatri i nikad iz nje neće izaći – kad god vatra zgasne, razbuktat će se i raspaliti.

(98) Eto tako će Allahovi neprijatelji nevjernici biti kažnjeni zato što su poricali poslanstvo i odbijali poslušnost Svemogućem Allahu. Kad bi im se spomenulo oživljenje na Sudnjem danu, oni bi na ovom svijetu, iz oholosti i inata, **upitali**: "Kako da ponovo budemo oživljeni kad naše kosti istruhnu i kad nas rastoče crvi i pojede zemlja?!"

(99) Kako se mekanski nevjernici odmeću te neće da razmisle o Allahovoj moći, o jedinom Bogu, Koji je bez presedana stvorio nebesa i Zemlju i sva ostala začudna stvorenja?! Zar On ne može stvoriti stvorenja slična njima nakon što njih nestane?! Allah je odredio rok do kojeg će nevjernici živjeti, pa će umrijeti i biti kažnjeni. I pored vidljivih znakova i bjelodanih dokaza, nevjernici poriču, negiraju i oholo se ponašaju.

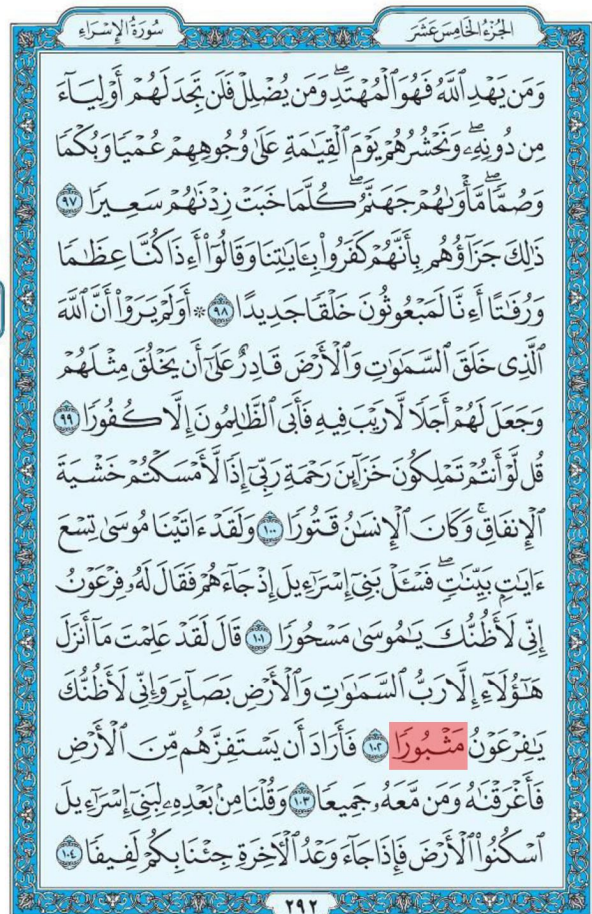
(100) Vjerovjesniče, **kaži krivovjernima**: "Da su Allahove neizmjerne riznice i bogatstva, kojima nema kraja, u vašim rukama i da s njima vi raspolazete kako hoćete, zasigurno biste bili škrti i ne biste nikom ništa dali, bojeći se siromaštva! Čovjek je tvrdica, osim onih koje Allah uputi da budu vjernici, koji tad udjeljuju nadajući se Allahovoj nagradi."

(101) Allah je poslaniku Musau podario devet očitih čuda koja svjedoče njegovu iskrenost i autentičnost njegove poslaničke misije: štap, ruka, suše, manjak plodova, poplave, skakavci, krpelji, žabe i krv. Pitaj jevreje, Vjerovjesniče, o ovim čudima s kojima je došao Musa, **kad mu je faraon rekao**: "Ti si začarana luda jer donosiš čuda, nisi poslanik!"

(102) Musa je odgovorio faraonu: "Ti znaš da je Allah poslao ova čuda kao potvrdu moje iskrenosti i istinitosti mog poslanstva i da budu dokaz Allahove jednoće – ljudima koji imaju pameti. Ja znam da ćeš ti, o faraone, biti **porazen, uništen, proklet, potučen i ponižen.**"

(103) Faraon tad odluči da kazni Musaa i njegove sljedbenike te da ih sve skupa protjera iz Egipta. Međutim, Allah je potopio u moru faraona i njegove vojske.

(104) Nakon što su faraon i njegove vojske uništeni, Allah je objavio sinovima Israilovim da se nastane u zemlji Šama, a kad nastupi Sudnji dan, On će ih dovesti na okupljalište.

(105) Uistinu je Uzvišeni Allah objavio Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, časni Kur'an, koji ne sadrži nikakve devijacije, niti se može izmijeniti. Vjeronavjesniče, poslali smo te da obraduješ Džennetom one koji su bogobojažni i da zastrašiš Vatrom nevjernike i grešnike.

(106) Kur'an je razdijeljen u dijelove, posebno objašnjen da ga ljudi uče **polahko, bez žurbe**, kako bi bolje o njemu promišljali i bolje ga razumjeli. Objavljen je postepeno u skladu sa različitim situacijama.

(107) Poslaniče, **kaži nevjernicima**: "Vjerovali vi ili ne vjerovali u Allahovu knjigu, vaše vjerovanje u nju neće joj povećati vrijednost, savršenstvo i potpunost – ona je ionako savršena i potpuna. S druge strane, vaše poricanje Kur'ana ne znači nikakvu manjkavost, propust i nedostatak samog Kur'ana, jer je on čist od svega toga. Kad se Kur'an uči pred pobožnim učenjacima koji poznaju prijašnje nebeske knjige, budu ganuti, strahuju od Gospodara i padaju Mu na sedždu, slaveći Ga i veličajući."

(108) Oni pritom govore: "Allah je uzvišen iznad toga da prekrši obećanje. Obećao je da će poslati Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, i to se moralo ispuniti kao i svako drugo Njegovo obećanje."

(109) I oni padaju licem na tlo pred Allahom i plaču iz bogobojažnosti, jer im slušanje i promišljanje Kur'ana samo povećava pokornost i skrušenost prema Njemu.

(110) Poslaniče, **nevjernicima koji osporavaju tvoje molbe koje upućuješ riječima**: "O Allahu, o Milostivi!", ti slobodno **kaži**: "Molite Allaha, ili molite Milostivog – On je jedan jedini Gospodar i posjeduje mnogobrojna lijepa imena kojima Ga možete dozivati!" Ne uči Kur'an previše glasno u namazu, jer će te nevjernici čuti, ali ni previše tiho, jer te klanjači iza tebe neće čuti, već između to dvoje teži sredini.

(111) I reci, **Vjerovjesniče**: "Allahu pripada sva hvala i pohvala, On je savršen, nije Sebi uzeo dijete, jer nije rodio i nije rođen, nema saučesnika ni u čemu, nije u potrebi da Ga neko pomaže. Zato, ne pripisuj Mu dijete i saučesnika u vlasti."

18 - Sura el-Kehf

(1) Allahu pripada hvala i zahvala, jer je On apsolutno savršeni i veličanstveni, i On je Taj koji daje sve blagodati, i vidljive i nevidljive. On je Svom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, objavio Kur'an, knjigu u kojoj nema otuđivanja od istine ni zanemarivanja pravde.

(2) Kur'an je istinit, tačan, potpun, savršen i precizan, te u njemu nema kontradikcije. Zadaća Kur'ana je da zaprijeti kaznom i vatrom nevjernicima, a da dobročinitelje obraduje neizmjenom nagradom.

(3) Vjernici će vječno uživati i naslađivati se u džennetskim blagodatima kojima će ih Svevišnji Allah počastiti.

(4) Kur'an jevreje, kršćane i neke mnogobošce koji govore da Allah ima dijete upozorava na Božiju kaznu.

(5) Mekanski nevjernici, kao i njihovi preci koje slijepo slijede, nemaju nikakvog dokaza za to što pripisuju Allahu da ima dijete. Nikakvog znanja oni o tome nemaju. To je, doista, velika laž, koju govore bez korišćenja razuma.

(6) Zar ćeš ti, Božiji Poslaniče, **svisnuti od tuge** zbog toga što oni okreću glave od tebe i poriču ovaj Kur'an? Tvoja je obaveza samo da dostaviš ono što ti Allah objavljuje, a ne da njihova srca uputiš.

(7) Mi smo sva stvorenja koja smo stvorili i rasijali po Zemlji učinili ljepotom i ukrasom Zemlje, **čime iskušavamo ljude**: ko će od njih činiti dobra djela, koja Allah voli, a ko će činiti loša djela. Nakon toga ćemo svakome dati ono što je zaslužio.

(8) Allah će nakon Smaka svijeta učiniti da Zemlja bude gola, bez usjeva, plodova, ukrasa, ljepote i obilježja. Neka zato iz toga izvuku pouku.

(9) Nemoj misliti, Vjerovjesniče, da je kazivanje o stanovnicima Pećine i o ploči na kojoj su bila ispisana imena onih mladića čudno i neobično za Allaha; Njegova je moć veća od toga, Njemu ništa nije teško. Istinski zapanjujuće je Njegovo stvaranje nebesa i Zemlje.

(10) Vjerovjesniče, sjeti se dana u kojem je nekoliko mladića vjernika ušlo u pećinu bježeći od sunarodnikā grešnikā koji su ih htjeli silom odvratiti od vjerovanja u Allaha i navesti na obožavanje idolā i šejtana. **Tad su zamolili svog Gospodara**: "Gospodaru naš, podari nam Svoju milost tako što ćeš nam oprostiti grijeha, spasiti nas od neprijatelja, i naše napuštanje nevjernika i naše vjerovanje učiniti uputom na pravi put!"

(11) Nakon njihovog putovanja i traženja utočišta u pećini Mi smo ih tvrdo uspavali, tako da ne čuju glasove, i tako ih ostavili dugi niz godina.

(12) Zatim, nakon njihovog dugog sna, probudili smo ih kako bi smo ukazali na to koja će od njihove dvije skupine bolje procijeniti dužinu njihovog boravka u pećini.

(13) Poslaniče, Allah će ti ispričati istinito kazivanje o njima. To su bili mladići koji su samo Allaha obožavali i poslušni Mu bili, pa im je On uvećao uputu, uvjerenje i postojanost na istini.

(14) Mi smo njihova srca ojačali time što smo im učvrstili vjerovanje i pomogli im da odlučno i strpljivo učine hidžru iz svojih domova, nakon što su ustali pred nevjerničkim vladarom i obznanili svoje vjerovanje u Allaha jedinog, **rekavši mu**: "Naš Gospodar u Kojeg vjerujemo i Kojeg obožavamo je Gospodar nebesa i Zemlje! Nikad nećemo obožavati nekog mimo Njega, jer sve su to lažna božanstva! Kada bi nekog drugog obožavali, bili bismo tad lažljivci i daleko od istine."

(15) Jedan od tih momaka reče drugima: "Ovaj naš narod obožava druga božanstva mimo Allaha, nemajući nikakav dokaz za ono što čini! Naši sunarodnici samo lažu i izmišljaju, a nema veće nepravde od toga da se izmisli laž na Gospodara tako što će Mu se pridružiti neko u obožavanju."

(16) I predložio je: "Kada napustite svoj narod i sva njihova božanstva kojima se klanjaju mimo Allaha, sklonite se u pećinu kako biste sačuvali svoju vjeru i spasili se smutnje. Allah će vam zauzvrat, iz Svoje neizmjerne milosti, dati ono čime ćete biti sačuvani od vaših neprijatelja, sačuvat će vas, i olakšat će vam sve ono za čime imate potrebu, a što će vam zamijenti život među vašim narodom."

(17) Pošto su se odazvali Allahovoj naredbi, On ih je nadahnuo, pa su zaspali. Da si ih vidio, vidio bi da se Sunce, kad izlazi s istoka, **udaljuje** od njih s desne strane, a kad zalazi, **udaljuje** se od njih s lijeve strane. Njima je bilo udobno u pećini, nije im smetala sunčeva toplota a imali su dovoljno zraka. To što im je Milostivi Allah dao, dokaz je Njegove savršene moći. Koga Allah, džellešahunu, uputi na istinu, taj je, zaista, upućen, a koga On odvede u zabludu, nećeš naći nikog ko bi ga uputio na Pravi put. Isključivo Allah daje uputu i odvodi u zabludu.

(18) Ko bi ih vidio, pomislio bi da su budni i da ne spavaju. Allah se obavezao da će se brinuti o njima, pa ih je, dok su spavali, čas okretao na desnu, čas na lijevu stranu, kako zemlja ne bi nagrizla njihova tijela. A njihov je pas ležao ispred pećine, ispruženih šapa. Da si ih vidio, uistinu bi pobjegao od straha i jeze jer su strašno izgledali.

(19) Kao što ih je Svevišnji Allah uspavao i sačuvao toliko vremena, tako ih je i probudio u istom stanju, **pa su jedan drugog pitali**: "Koliko dugo spavamo ovdje?!" Neki od njih rekoše: "Ostali smo dan, ili dio dana.", **dok drugi odgovoriše**: "Preпустite to Allahu, samo On zna koliko smo vremena proveli u ovoj pećini. Nego, neka jedan od nas pođe u grad, s ovim srebrenjacima, pa neka kupi ukusnu halal hranu. Neka bude krajnje oprezan u svom odlasku i pažljiv u poslu, kako nas ne bi razotkrio i odao vlastima, što bi imalo štetne posljedice po nas."

(20) "Ukoliko naš narod sazna za nas, kamenovat će nas, ili će nas vratiti u svoju lažnu vjeru; a ako se vratimo u nevjerstvo, tad nećemo ući u Džennet, i nećemo se spasiti od paklene vatre! Tad bismo bili veliki gubitnici", zaključio je.

(21) Kao što ih je Allah mnogo godina držao uspavane, održao ih u životu, a nisu se promijenili, te ih nakon toga probudio iz dubokog sna, isto tako, On je učinio da njihov narod sazna za njih, kako bi taj narod u tome vidio znak istinitosti Allahovog obećanja da će pomoći vjernike, i istinitosti proživljenja i Sudnjeg dana, bez ikakve sumnje. Kada su ljudi saznali za njihov slučaj, i kada su stanovnici pećine umrli, njihov narod se razišao šta im je činiti. **Jedan dio njih je rekao:** "Na ulazu u njihovu pećinu sagradite nešto što će ih zastrti i čuvati. Allah najbolje zna njihovo stanje, a ono što mi vidimo je da oni imaju posebno mjesto kod Njega." S druge strane, ljudi koji su imali vlast i moć, ali nisu imali ispravno znanje, **rekoše:** "Mi ćemo na njihovom mjestu izgraditi bogomolju, iz počasti prema njima i kako bi ljudi znali njihovo mjesto."

(22) Neki će ljudi koji se razilaze u pogledu broja stanovnika Pećine kazati da ih je bilo trojica, a da je pas bio četvrti, dok će drugi tvrditi da ih je bilo peterica, a da je pas bio šesti. Ni za jedno od ova dva mišljenja ne postoji dokaz, već su **rezultat nagađanja**. Neki će reći da ih je bilo sedam, a da je pas bio osmi.

Reci, **Vjerovjesniče:** "Samo Allah zna koliko ih je bilo, a malo je ljudi koji to znaju, oni koje je Allah tome podučio." Stoga ne raspravljaj sa sljedbenicima Knjige o broju stanovnika Pećine, osim uopšteno i načelno, ne ulazeći u detalje, kako ne bi došlo do sukoba i razilaženja. Dovoljno je da im ispričaš kazivanje onako kako ti je objavljeno, a nemoj njih pitati o detaljima budući da oni to ne znaju.

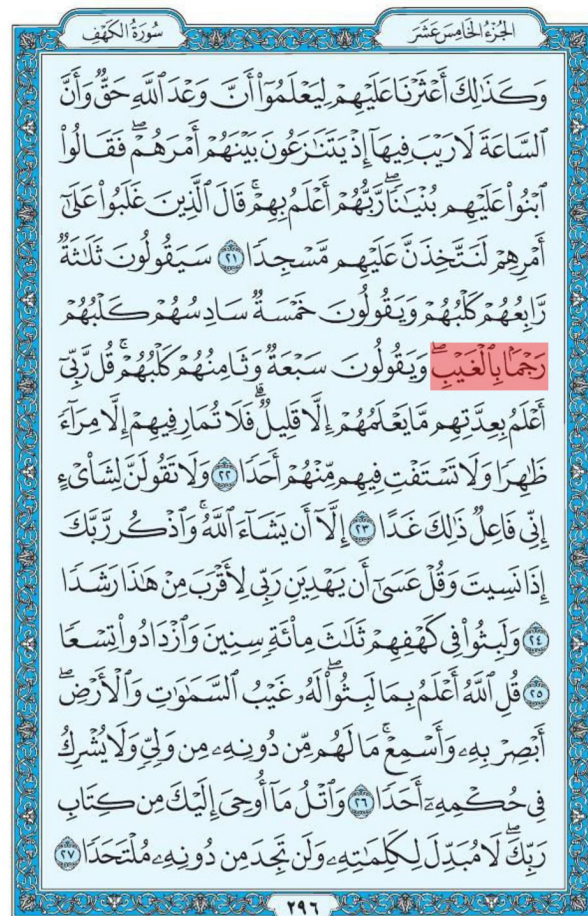
(23) Kad poželiš i odlučiš nešto učiniti, **nipošto nemoj kazati:** "Sigurno ću to sutra uraditi!", dok se ne pozoveš na Allahovu volju. Čovjek nije siguran da se između njegove volje i onog što želi neće nešto ispriječiti. Ovaj ajet sadrži preporuku i usmjerenje svakom muslimanu.

(24) Naime, **trebaš kazati:** "Ako Bog da, učinit ću to i to." Ako dragi Allah ne bude želio da se nešto dogodi, to se neće ni dogoditi. Zaboraviš li ipak, sjeti se svog Gospodara i dodaj "inšallah!" Ako zaboraviš to reći, **kazi:** "Nadam se da će me moj Gospodar uputiti na ono što je bolje."

(25) Mladići su spavali u pećini tri stotine i devet godina.

(26) O Poslaniče, **reci:** "Allah najbolje zna koliko su boravili u pećini, i On nas je obavijestio o tome. Nakon Njegove riječi niko nema šta dodati. Samo On, Uzvišeni, zna sve što je na nebesima i na Zemlji, a što drugi ne znaju, On sve stvara, sve zna, sve vidi i sve čuje. Ljudi nemaju drugog pomagača, i On nije Sebi sudruga uzeo u vladanju i propisivanju. Sva vlast i sav sud pripadaju Njemu, i On je jedini zakonodavac."

(27) Kazuj, Vjerovjesniče, iz Kur'ana ono što ti Allah objavljuje i slijedi sve ono što u njemu piše, jer je to Knjiga čije se riječi i ajeti ne mijenjaju a čuda vječno ostaju. Kur'anska su kazivanja istinita, propisi koje on sadrži su pravedni. Samo kod Allaha možeš naći utočište, pa se Njemu predaj i na Njega se osloni!

(28) Uvijek se druži sa onima koji samo Allahu molitve upućuju i samo Njega obožavaju, iskreno, **i ujutru i naveče**, i nemoj ih napuštati da bi se družio sa bogatašima i velikašima. Nemoj se poslušati one čija smo srca učinili nemarnim i zapečaćenim ako ti zatraže da udaljiš siromašne vjernike iz svog sijela. Takvi slijede prohtjeve a ne Allahove naredbe, i njihova će djela propasti.

(29) O Poslaniče, **reci onima čija su srca nemarna prema Allahu**: "Ono sa čim sam vam došao je istina od Allaha, to nisam ja izmislio. Neću poslušati vaš zahtjev da otjeram vjernike. Ko od vas hoće da vjeruje u ovu istinu - neka vjeruje, i Allah će ga za to nagraditi lijepom nagradom, a ko neće da vjeruje - neka ne vjeruje, ali će ga Allah žestoko kazniti zbog toga. Mi smo takvima, koji sami sebi zulum učiniše kad nevjerstvo odabraše, pripremili usplamtjelu vatru koja će ih okružiti, pa neće moći pobjeći. Ako budu tražili vode, zbog žestoke žeđi koju će osjećati, bit će napojeni klučalom vodom koja je poput prljavog ulja, koja će pržiti njihova lica. To je, uistinu, grozno piće, i ono neće utoliti žeđ, niti će ugасiti vatru koja prži njihovu kožu. Doista je Džehennem grozno boravište."

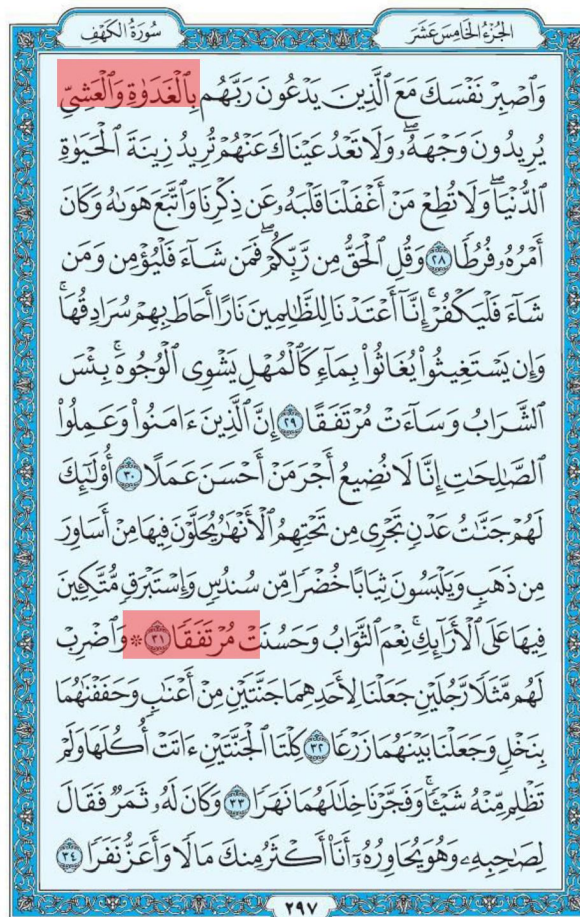
(30) Iskrene vjernike čeka neizmjerana nagrada kod Milostivog Allaha, i ona neće izostati, bit će potpuna, shodno dobrim djelima koja su činili na dunjaluku.

(31) Pravovjerni će biti uvedeni u džennetske bašče u kojima će vječno uživati, u kojima ispod drveća i dvoraca tiho žubore rijeke. Uljepšavat će se zlatnim narukvicama i oblačiti zanosno lijepu odjeću od **dibe i kadife**, naslonjeni na blistave divane. Lijepe li nagrade i veličanstvenog li staništa za dobre ljude!

(32) Poslaniče islama, navedi nevjernicima primjer dvojice ljudi, vjernika i nevjernika, koji su nekad davno živjeli; a Uzvišeni je Allah nevjerniku dao dva vrta groždem zasađena te mnogobrojnim palmama ograđena, u čijem je središtu uspijevalo raznovrsno bilje.

(33) Oba vrta su dala svoje plodove: hurme, grožđe, povrće, bez pomanjkanja, i između njih smo dali da teče rijeka, kako bi lakše navodnjavali.

(34) Onaj nevjernik, osim vrtova, imao je i mnoga druga dobra, **pa svom drugu vjerniku jednom prilikom oholo reče**: "Ja imam više imetka od tebe, a moji pomagači i rođaci jači su i ugledniji od tvojih!"

(35) I jedne prilike nevjernik uđe u svoj vrt sa vjernikom, da bi mu pokazao šta sve ima. Taj je nevjernik pripisivao Allahu sudruga i poricao Sudnji dan, čime je sebi nepravdu učinio. **On ponosno i zadivljeno uzviknu:** "Uvjeren sam da ovaj moj vrt nikad neće propasti, jer sam s tim u vezi poduzeo sve potrebne korake!"

(36) Na to je dodao: "Također sam uvjeren da se Sudnji dan neće dogoditi, već da postoji samo ovosvjetski život. Ako bismo hipotetički pretpostavili da će biti Sudnji dan, i da se ja vratim Allahu poslije smrti, na onom će me svijetu čekati nešto bolje od mog vrta. To što sam bogat na ovom svijetu znači da bih bio bogat i na onom svijetu."

(37) Onaj mu vjernik, iskreno ga savjetujući, **reče:** "Kako ne vjeruješ u Allaha, a On je stvorio tvog oca Adema od zemlje, tebe je formirao od neznatne tekućine, a zatim ti na koncu najljepši oblik dao?! Ko je u stanju da stvori iz ničeg, taj može i proživiti nakon smrti."

(38) "Ja nisam kao ti, ja ne poričem oživljenje niti negiram Allahove blagodati, već smatram da je Allah jedini Stvoritelj i darežljivi Opskrbitelj, te ja Njemu nikog ni u čemu ravnim ne smatram, niti druga božanstva obožavam", objasnio je vjernik.

(39) "Zašto nisi, ugledavši prelijepi svoj vrt, diveći mu se, **kazao:** 'Mašallah! La havle ve la kuvvete illa billah!' Naime, Allah ti je, Svojom moći i voljom, omogućio da imaš sve to, a On radi ono što želi! Eto, ja imam manje bogatstva i potomstva od tebe", podsjetio je vjernik nevjernika.

(40) Nastavio je zatim: "Znaj da je Allah kadar, iako sad imam manje od tebe, da mi da imetka i potomstva, pa da imam više nego ti, jer ja sam Allahu, džellešanuhu, zahvalan. Imaj na umu i to da ti Svevišnji Allah može oduzeti sve što ti je dao, jer si nezahvalan, a u stanju je i poslati s neba vatru na tvoj vrt koja bi ga spalila; vrt bi postao sasušena i neplodna pustinja i kroz njega se ne bi moglo ni proći, kamoli šta drugo."

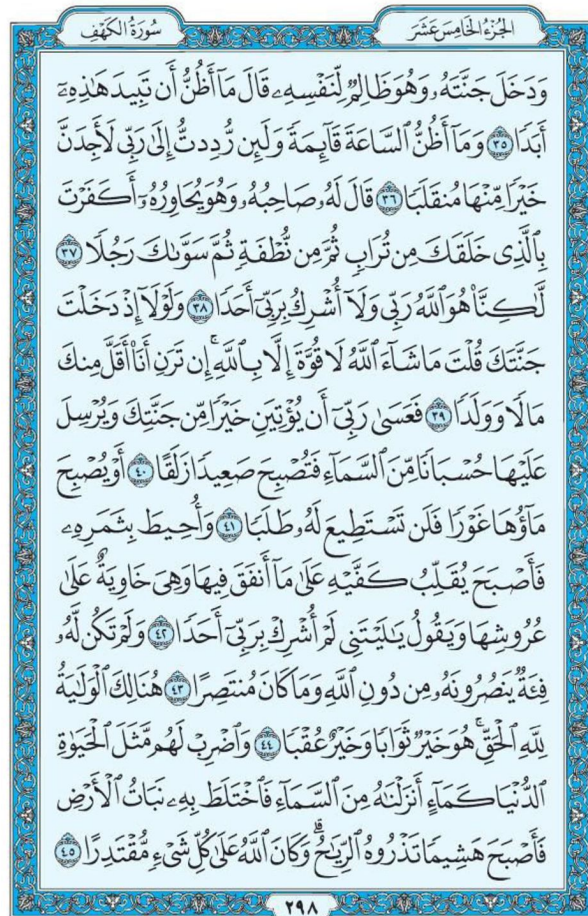
(41) "Ili može učiniti da nestane voda koja se nalazi u vrtu, kojom napajaš plodove, i ne bi je mogao pronaći pa bi vrt tvoj presušio", zaključio je.

(42) I zaista, **dogodilo se baš onako kako je to vjernik predvidio:** Svemogućí je Allah uništio nevjernikov vrt, spalio je njegove plodove, pa je bezbožnik počeo udarati rukom od ruku, kajući se i žaleći za svojim nekadašnjim bogatstvom. **Povikao je:** "Kamo sreće da sam bio zahvalan svom Gospodaru, samo Njega obožavao, nikog Mu ne pridružujući!"

(43) I krivovjernom tad nije bilo pomoći, niko nije mogao spasiti njegov vrt, a nije bio u stanju ni sam sebi pomoći jer je bio slab i bespomoćan.

(44) Prilikom iskušenja i nesreće snaga i pomoć pripadaju isključivo Allahu, Koji najbolje nagrađuje dobročinitelje. Završetak Božijih prijatelja bit će bolji i vredniji na Ahiretu od pomoći i pobjede na dunjaluku.

(45) Vjerovjesniče, navedi primjer dunjaluka onima koji su njime obmanuti; on je poput biljaka koje izrastu nakon kiše i dostignu zrelost svoju, da bi se nakon toga sasušile, izlomile i vjetrom raspršene bile na sve strane, nakon čega to mjesto bude pusto kao i prije postojanja tih biljaka. Allah sve može i ništa se ne može suprotstaviti Njegovoj moći i odluci. Allah ostavlja u životu ono što želi, a uništava ono što želi.

(46) Imetak i djeca su nešto dobro i lijepo na ovom prolaznom dunjaluku, ali imetak nestaje, djeca umiru, život prolazi, a dotle ostaju dobra djela, hvaljenje, slavljenje i veličanje Allaha. Čovjek će za dobra djela biti bolje nagrađen nego za imetak i za djecu, pa stoga treba činiti što više dobrih djela kako bi se zaslužila vječna blaženost u Džennetu.

(47) Sjeti se Dana u kojem će Svevišnji Allah ukloniti planine s njihovih mjesta pa će Zemlja postati velika pustinja na kojoj više neće biti ništa što zaklanja pogled. Allah će zatim sakupiti sva Svoja stvorenja i niko neće izostati.

(48) Svi će ljudi biti dovedeni pred Allaha, i u redove će biti poredani; niko neće moći nikog sakriti. **I ljudi će se vratiti Svevišnjem Allahu na Danu sudnjem onakvi kakvi su se rodili:** bez imetka, djece i bilo čega drugog; a bili su uvjereni da ih Allah neće oživiti i pozvati na odgovornost.

(49) Postavit će se Knjiga u kojoj su zapisana djela svakog čovjeka, dobra i loša, pa će je uzeti u desnu ili u lijevu ruku. Vidjet ćeš razvratnike grešnike prestravljeni i uplašeni zbog loših djela koja su činili, pa će, ugledavši

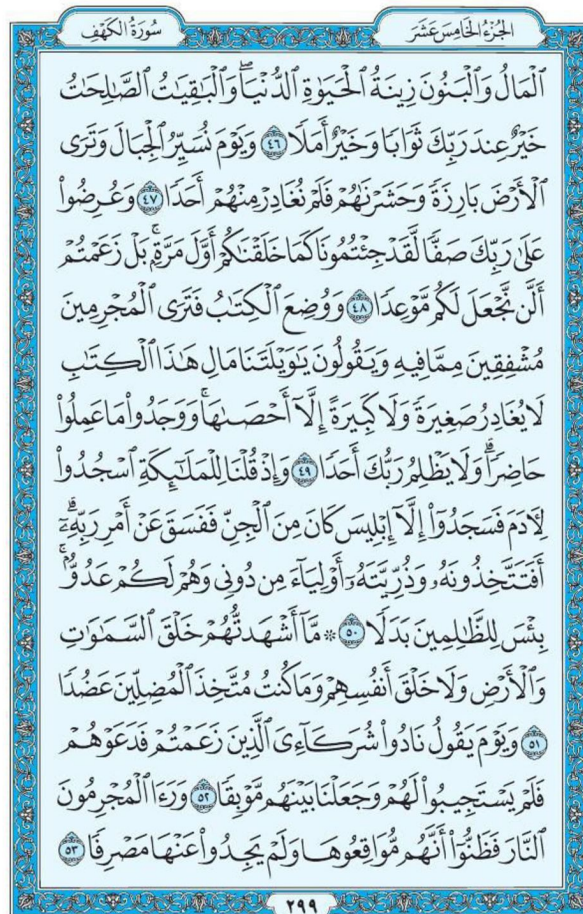
Knjigu, **uzviknuti:** "Teško nama! Šta je s ovom Knjigom! Nijedno djelo, ni malo ni veliko, ona nije ispustila, sve je zabilježila!" Tvoj Gospodar neće učiniti ni trun nepravde bilo kojem robu; dobročinitelju neće oduzeti niti jedno dobro, a grešniku neće dodati ni jedan grijeh.

(50) Poslaniče, sjeti se dana u kojem je Allah naredio melekima i Iblisu da se poklone Ademu, iz poštovanja. Svi su meleki poslušali i poklonili se, a Iblis je odbio poslušnost i nije se poklonio Ademu. Iblis je bio jedan od džina, koji je odbio poslušnost iz oholosti i zavisti, i nije bio od meleka. Zar ste zadovoljni njime, o ljudi, i njegovim porodom? Njih ste uzeli za svoje zaštitnike, a ne Allaha; slušate ih i slijedite, a oni su vam najveći neprijatelji?! Kako je ogavno to što su neki ljudi pokornost Allahu zamijenili pokornošću šejtanu i njegovim pomagačima!

(51) Šejtan i njegovi pomagači nisu bili prisutni kad je Allah stvarao nebesa i Zemlju, niti je On u tome tražio pomoć od njih. A oni nisu bili svjedoci stvaranju njih samih, već je Svemogućí Allah stvorio sve sâm, bez pomagača i saučesnika. Allah, džellešahunu, nije uzeo šejtane i njihove sljedbenike za pomagače Sebi, ta On je Jedan Jedini, On je Onaj Koji je neovisan i sve može.

(52) Allah će na Sudnjem danu kazati nevjernicima: "Pozovite one koje ste mimo Mene obožavali, da vam pomognu i od kazne vas spase!" Višebošci će pozvati svoja božanstva, ali im se ona neće odazvati. Allah će tad uvesti u džehennemsku vatru i mnogobošce i njihova lažna božanstva, gdje će ih sve skupa kažnjavati.

(53) Grešnici će ugledati vatru i uvjeriti se da u nju moraju ući, te da se, nakon što popadaju u nju, nikako i nikad neće moći izbaviti.

(54) Dragi Allah ljudima objašnjava mnogobrojne korisne primjere u časnom Kur'anu, ne bi li poslušali savjet i izvukli pouku. A čovjek je najskloniji raspravljanju i polemiziranju.

(55) Ljude ne odvraća od vjerovanja u Allaha, slijedenja Njegova Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i traženja oprost od Njega za grijehe ništa drugo osim oholosti i tvrdoglavosti koju pokazuju prema Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, zatim traženje da ih zadesi ono što je zadesilo prijašnje nevjernike ili da im dođe očita kazna od Allaha.

(56) Allah je slao poslanike Svojim robovima da vjernike obraduju Džennetom, a nevjernike upozore na Džehennem. Međutim, pored jasnih i bjelodanih znakova i dokaza, nevjernici polemiziraju, bez ikakvog dokaza, iz inata i neprijateljstva, kako bi pomoću laži odbacili istinu koju je donio Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem. Također, oni se ismijavaju i rugaju Allahovoj knjizi, Njegovim dokazima i kazni kojom im se prijete.

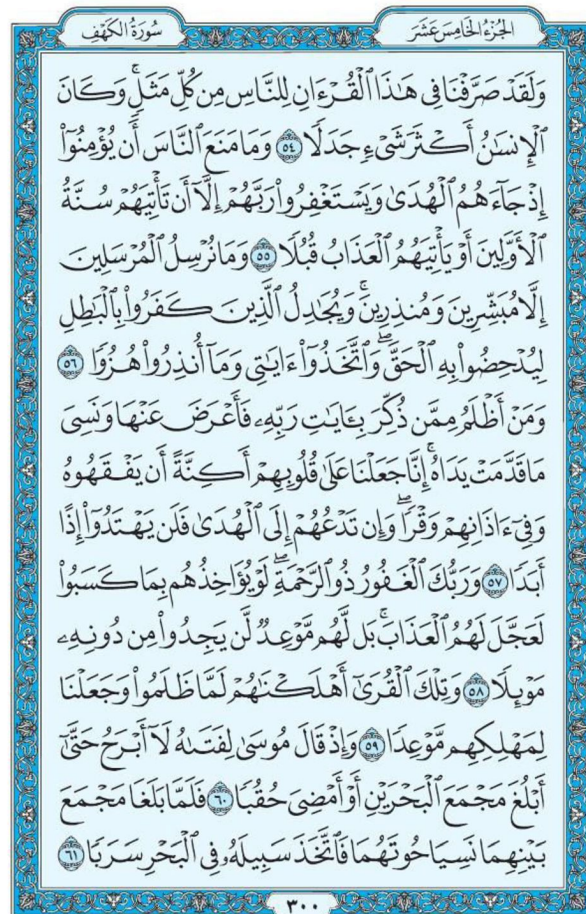
(57) Nema nepravednijeg čovjeka na svijetu od onog koji bude savjetovan i opominjan jasnim Allahovim dokazima, ali se ipak odbije pokoriti, okrene glavu i zaboravi nedjela koja je počinio, ne pokajavši se. Allah je postavio zastor na srca krivovjernih kako se ne bi okoristili Kur'anom i kako ga ne bi razumjeli. Učinio ih je i slijepim, pa ne čuju uputu; njima savjeti nisu od koristi. Poslaniče islama, ako pozoveš nevjernike u vjerovanje, oni ti se neće odazvati jer su na njihovim srcima katanci i jer su gluhi za istinu.

(58) Da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ne bi iščekivao kaznu poricatelja, **Allah mu je rekao:** Tvoj Gospodar prašta grijehe onima koji Mu se iskreno pokaju i veoma je milostiv dajući vremena grešnicima. Da Allah kažnjava nevjernike prema zaslugama njihovim, požurio bi im kaznu još na ovom svijetu, ali On im daje vremena i odgađa kaznu do Dana koji niko neće moći izbjeći i u kojem će svi ljudi polagati račun.

(59) Ova vaša susjedna sela i gradovi, poput Hudovog, Salihovog, Lutovog i Šuajbovog naselja, Allah je uništio i njihove žitelje iskorijenio pošto su Njega i poslanike zanijekali. Allah je odredio da će ih pravovremeno kazniti, pa je to i učinio.

(60) Sjeti se, Vjerovjesniče, trenutka kad je Musa, alejhis-selam, kazao svom slugi Jošui b. **Nunu:** "Ići ću sve dok ne stignem do mjesta gdje se sastaju dva mora, ili dok ne sretнем dobrog čovjeka koji će me poučiti mnogim stvarima."

(61) Kad su poslanik Musa i njegov sluga Jošua stigli do mjesta gdje se sastaju dva mora, sjeli su kod jedne stijene, ali su zaboravili ribu koja im je trebala biti poputnina. Jošua ju je nosio u korpi, ali je Svemoguću Allah dao da ona oživi i klizne u more.

(62) Pošto su nastavili pješačiti napustivši mjesto u kojem su zaboravili ribu, Musa ogladni – put ga je iscrpio – i zatraži obrok od Jošue.

(63) Jošua odgovori Musau: "Sjećaš se kad smo se odmorili kod one stijene? Šejtan je učinio da zaboravim obavijestiti te da nam je riba oživjela i pobjegla u morską prostranstva. To je, zaista, veoma čudno!"

(64) Musa mu tad reče: "Ovo je ono što sam tražio! Nestanak ribe znak mi je da smo u blizini dobrog čovjeka." Potom su se, idući istim putem, vratili kod te stijene, kod koje je riba kliznula u vodu.

(65) Musa i Jošua nadoše dobrog čovjeka el-Hidra kojem je Allah ukazao Svoju milost davši mu korisno znanje koje nije dao drugim ljudima. O tome govori ova priča.

(66) Musa ga pozdravi i odmah upita: "Da li mi dozvoljavaš da ti pravim društvo kako bih se okoristio tvojim znanjem kojim bih se pomogao u slijedenju istine?"

(67) El-Hidr mu je odgovorio: "Ti se nećeš moći strpjeti u mom društvu, s obzirom na to da ćeš vidjeti stanovite tajanstvene stvari u koje nećeš moći prodrijeti, a nećeš moći ni prešutjeti moje postupke."

(68) "A i kako bi se strpio u situacijama koje nisu onakve kakvima izgledaju, ako nisi upućen u suštinu stvari?", objasnio je Musau el-Hidr.

(69) Musa na to reče: "Bit ću strpljiv, ako Bog da, i neću se suprotstavljati tvojim naredbama, vidjet ćeš."

(70) El-Hidr prihvati da ga poslanik Musa prati na putu, ali mu napomenu da ga ne pita o onom što mu nije jasno sve dok mu on, el-Hidr, sâm ne objasni.

(71) Oni, tako, krenuše obalom i nadoše na lađu na koju se ukrcaše ništa ne plativši: vlasnici lađe ukazali su njima dvojici počast. El-Hidr domalo zatim odvali jednu podnu dasku te nastade rupa. Musa, alejhis-selam, odmah osudi taj njegov postupak i reče: "Ovi ljudi nisu nam naplatili plovidbu, a ti si im zauzvrat probušio lađu da bi je potopio? To je krupna stvar!"

(72) El-Hidr ga opomenu: "Nisam li ti na početku rekao da se nećeš moći suzdržati u mom društvu?!"

(73) Musa se pak izvini: "Oprosti mi, zaboravio sam za onaj naš dogovor! Budi blag i strpljiv sa mnom, a ne otežavaj mi."

(74) Njih se dvojica iskrcaše iz lađe i zaputiše obalom. Idući obalom, naišli su na djecu koja su se igrala, te el-Hidr ubi jednog dječaka. Musa se tome usprotivi. Upita: "Što ubi dijete bezgrešno! Ti si učinio nešto vema ružno!"

